

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 460/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. R.	W okresie od bliżej nieustalonego dnia 2019 roku do dnia 27 kwietnia 2020 roku w W. uporczywie nękał J. F. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonej, wysyłał do niej wiadomości sms, e-mailowe i za	

		<p>pośrednictwem aplikacji Messenger, informował pokrzywdzoną o obserwowaniu jej osoby i kontrolowaniu jej, kierował wobec niej wyzwiska i słowa obelżywe, a także kierował wobec niej groźby zwolnienia z pracy lub przeniesienia na niższe stanowisko, groźby zaszkodzenia pokrzywdzonej i jej bliskim oraz groźby upublicznienia na poczcie pracowniczej intymnych zdjęć pokrzywdzonej, co wzbudziło w pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i w istotny sposób naruszyło jej prywatność.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W. R. od 2017 r. był Kierownikiem w Z. (...) (dalej Z.). Funkcję tę sprawował do 28 kwietnia 2020 r., kiedy to został przeniesiony na stanowisko starszego inspektora nadzoru inwestorskiego (...). W administracji u tego samego pracodawcy od 2015 r. na stanowisku specjalisty zatrudniona była z kolei J. F.. Od 2017 r. do 1 kwietnia 2020 r. (tj. do momentu jej przeniesienia na stanowisko w dziale (...)) W. R.</p>	<p>zeznania świadka J. F.</p>	<p>173-175. 491-494, 726-728</p>	

pozostawał bezpośrednim przełożonym kobiety.

W okresie od końca maja do trzeciego tygodnia czerwca 2019 r. między J. F., a W. R. nawiązał się romans. Para wówczas spędzała wolny czas podczas wspólnych spacerów, a także dwóch weekendowych wyjazdów na M.. Związek ten został zakończony z inicjatywy J. F..

W. R. nie potrafił pogodzić się z zaistniałą sytuacją, wobec czego w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2019 roku do dnia 27 kwietnia 2020 roku w W. zaczął uporczywie nękać J. F. w ten sposób, że:

- wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonej,
- wysłał do niej wiadomości sms, e-mailowe i za pośrednictwem aplikacji Messenger,
- informował pokrzywdzoną o obserwowaniu jej osoby i kontrolowaniu jej,
- kierował wobec niej wyzwiska i słowa obelżywe, a także kierował wobec niej groźby zwolnienia z pracy lub przeniesienia na niższe stanowisko, groźby zaskodzenia pokrzywdzonej i jej bliskim oraz groźby

<p>upublicznienia na poczcie pracowniczej intymnych zdjęć pokrzywdzonej,</p> <p>co wzbudziło w pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i w istotny sposób naruszyło jej prywatność.</p> <p>Działania W. R. negatywnie odbiły się na zdrowiu J. F., szczególnie na jej zdrowiu psychicznym. Kobieta w listopadzie 2019 r. miała zapalenie żołądka oraz dwunastnicy, których podłożem był stres. Wiosną 2020 r. przebywała również na zwolnieniach lekarskich. Kobieta nie chciała wracać po ich zakończeniu do pracy. Współpracownicy zaobserwowali zmiany w jej zachowaniu oraz stanie zdrowia - bardzo schudła, była smutna, miała zapłakane oczy.</p> <p>W. R. w chwili popełnienia czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>W. R. nie był uprzednio karany sądownie.</p>			
<p>zeznania świadka H. K.</p>	<p>182-184, 505-507</p>		
<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>191-192, 499-502</p>		
<p>zeznania świadka K. F.</p>	<p>194-195, 502-505</p>		

zeznania świadka A. R.	198-200, 495-498		
zeznania świadka D. P.	204		
dokumenty załączone przez pokrzywdzoną	17-172		
wiadomości e-mail przekazana przez świadka	207		
wydruki załączone przez podejrzanego	221-285		
dane uzyskane od operatora	290-293, 295-296, 299		
pismo z Z. z załącznikami	306-309		
nagranie audio	731		
wywiad środowiskowy	766-768		
opinia sądowo-psychiatryczna	802-804		
karta karna	820		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka J. F.	Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom pokrzywdzonej, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zgromadzonym w niniejszej sprawie, a zwłaszcza zeznaniach świadków oraz dokumentacji w postaci zrzutów ekranów aplikacji do komunikowania się na odległość, które zawierają wiadomości przesłane przez W. R., transkrypcji rozmowy telefonicznej czy nagraniu audio. J. F. dokładnie opisała działania jakie wobec niej podejmował oskarżony, a także cierpienia doznane w ich trakcie. W ocenie Sądu nie ma zasadnych podstaw, aby uznać, że chciała ona w sposób fałszywy, bądź ponad miarę obciążyć oskarżonego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które przemawiałyby za uznaniem, że świadek mogłaby składać zeznania niezgodne z prawdą. Kobieta konsekwentnie	

		<p>podnosiła, że to oskarżony W. R. uporczywie nękał ją w okresie wskazanym przez Prokuratora. Jej dyspozycje Sąd uznał jako logiczne, spójne wewnętrznie, rzetelne, a także emocjonalne. Brak było podstaw aby kwestionować te zeznania, mimo takich prób czynionych przez oskarżonego, które nie znalazły potwierdzenia w toku postępowania.</p>
<p>zeznania świadka A. R.</p>	<p>Sąd nie znalazł najmniejszych podstaw aby kwestionować wiarygodność zeznań świadka z tego względu, że zeznania te wskazują na okoliczności, w których A. R. osobiście brała udział. Świadek była obserwatorem zachowania oskarżonego w miejscu pracy, a także uczestniczyła w rozmowie z pokrzywdzoną w zakresie jej przeniesienia służbowego. Złożone przed Sądem procesowe relacje były szczegółowe i pozbawione zarówno wewnętrznych sprzeczności, jak i korespondowały z treścią zeznań pozostałych przesłuchanych świadków.</p>	
<p>zeznania świadka H. K.</p>	<p>Sąd nie znalazł najmniejszych podstaw aby kwestionować wiarygodność zeznań świadka z tego względu, że zeznania te wskazują na okoliczności, w których świadek osobiście</p>	

	<p>brała udział. Jako pracownik na stanowisku administratora budynków mieszkalnych podlegała bezpośrednio oskarżonemu. Z tego względu była obserwatorem zachowania W. R. w stosunku do pokrzywdzonej, a złożone przed Sądem procesowe relacje były szczegółowe i pozbawione zarówno wewnętrznych sprzeczności jak i posiadały odzwierciedlenie w treści zeznań pozostałych przesłuchanych świadków.</p>	
<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne. Oskarżony pozostawał bezpośrednim przełożonym M. K., z tej racji świadek zaobserwowała i zrelacjonowała jego zachowanie w stosunku do pokrzywdzonej. Jej zeznania korespondowały w pełni ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a zwłaszcza zeznaniami świadków. Stały się one podstawą do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu były one logiczne, spójne wewnętrznie i rzetelne. Brak było podstaw aby je kwestionować.</p>	
<p>zeznania świadka K. F.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne. Świadek zaobserwowała i zrelacjonowała wygląd,</p>	

	<p>zachowanie oraz stan psychofizyczny pokrzywdzonej. Zeznania K. F. korespondują w pełni ze zgromadzonym materiałem dowodowym i stały się podstawą do ustalenia stanu faktycznego. W ocenie Sądu były one logiczne, spójne wewnętrznie i rzetelne. Brak było podstaw aby je kwestionować.</p>	
zeznania świadka D. P.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. D. P. złożyła depozycje na etapie postępowania przygotowawczego, w których opisała przestępcze działanie oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonej. Zeznania te mają odzwierciedlenie w zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu były one logiczne, spójne wewnętrznie i przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a także Sąd nie miał podstaw aby odmówić im waloru wiarygodności.</p>	
dokumenty załączone przez pokrzywdzoną	<p>Sąd w pełni obdarzył wiarą zgromadzone w trakcie niniejszego postępowania karnego dowody z dokumentów, nie znajdując żadnych powodów by dowody te zakwestionować, zarówno</p>	

	<p>w zakresie formalnym, jak i materialnym. Zostały one zgromadzone prawidłowo, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich zawartych.</p>	
<p>wiadomości e-mail przekazana przez świadka</p>		
<p>wydruki załączone przez podejrzanego</p>		
<p>dane uzyskane od operatora</p>		
<p>pismo z Z. z załącznikami</p>		
<p>wywiad środowiskowy</p>	<p>Sąd w pełni obdarzył wiarą dowód w postaci wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w stosunku do oskarżonego. Został on sporządzony przez osobę uprawnioną do wykonania takiej czynności. Zachowanie W. R. na podstawie treści wywiadu środowiskowego jawi się jako względnie przeciętne.</p>	
<p>nagranie audio</p>	<p>Brak było realnych podstaw, aby pozbawić waloru wiarygodności nagrania, które zarejestrowało zachowanie i wypowiedzi kierowane przez oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonej. Mimo, że oskarżony kwestionował wiarygodność tego dowodu, Sąd nie miał wątpliwości oraz</p>	

	podstaw aby podważać zarejestrowany na nim przebieg zdarzeń z udziałem J. F. oraz W. R..	
opinia sądowo-psychiatryczna	Opinia sądowo-psychiatryczna została sporządzona przez biegłych o specjalistycznej wiedzy. Cechuje się ona wystarczającym stopniem szczegółowości. Została sporządzona w oparciu o niekwestionowaną dokumentację medyczną, a wnioski płynące z jej treści są przejrzyste, jasne i logiczne. Wobec tego Sąd nie powziął wątpliwości co do wiarygodności opinii i jej waloru dowodowego. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które podważałyby kompetencje biegłych lub ich bezstronności.	
karta karna	Sąd uznał dokument za w pełni wiarygodny. Został on sporządzony zgodnie z regulacjami ustawowymi, w oparciu o dane z Krajowego Rejestru Karnego. W toku postępowania nie ujawniły się okoliczności podważające prawdziwość zawartych w nim informacji, w zakresie tego, iż W. R. jest osobą niekaraną.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego W. R.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego kategorycznie nie przyznawał się do popełnienia czynu zabronionego. Jego wypowiedzi całościowo stoją w sprzeczności do zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego były chaotyczne, emocjonalne, nielogiczne, niespójne wewnętrznie i stanowiły jedynie przejaw jego linii obrony zaprezentowanej w toku prowadzonego postępowania. Zapewnienia oskarżonego o spisku, który zawiązał się wewnątrz Z. (...) w stosunku do W. R. nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Sąd nie wziął ich pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego, całkowicie odmawiając im waloru wiarygodności.	
1.1.1	dokumentacja uzyskana od oskarżonego	Dokumentacja ta została złożona przez W. R. jako załączniki do mailów przesłanych do tut. Sądu:	

		<ul style="list-style-type: none"> • z dnia 2 czerwca 2022 r. – na okoliczność potwierdzających korupcję, potwierdzenie nieprawdy nieprawidłowości i intrygi świadka A. R. oraz • z dnia 28 sierpnia 2022 r. – na okoliczność dziwnego zachowania pokrzywdzonej. <p>Złożenie wyżej wymienionej dokumentacji jest tylko i wyłącznie przejawem taktyki procesowej oskarżonego, przyjętej na poczet niniejszego postępowania karnego. Świadczyć miała o istnieniu układu, w którym czynny udział rzekomo brała między innymi pokrzywdzona, Zmowa ta, zdaniem oskarżonego, została zawiązana w celu doprowadzenia do zwolnienia jego osoby z ówczesnie pełnionej funkcji Kierownika w Z. (...). W ocenie Sądu, dokumentacja ta okazała się nieprzydatna do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1 i 2	W. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z <u>art. 190a § 1</u> k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność. Przedmiotem ochrony w tym wypadku jest wolność od poczucia zagrożenia, wolność od wkraczania innych, bez zgody zainteresowanego, w chronioną konstytucyjnie sferę prywatności, a również ubocznie wolność psychiczna człowieka, ale także jego prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, gdyż sprawca może być karany również za istotne naruszenie prywatności ofiary. Najczęściej jednak istotą tego czynu będzie sytuacja, w której sprawca dokonuje zamachu na psychikę człowieka poprzez naruszenie jego prywatności.</p>			

Przez nękanie należy rozumieć wielokrotne, powtarzające się prześladowanie wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udręczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego albo jego osoby najbliższej. Ustawodawca kryminalizuje zatem tylko takie zachowania odpowiadające nękanii, które mają charakter długotrwały. O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć bowiem będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje.

Poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie sprawcy rodzi u pokrzywdzonego przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zamachu i sprawca jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, jego lub osoby mu najbliższej,

w szczególności życia lub zdrowia. Poczucie zagrożenia może także powstać w wyniku stałego braku komfortu bezpieczeństwa spowodowanego zachowaniem sprawcy, tj. podjęcia przez niego takich czynności, które wytworzą u ofiary stałe wrażenie śledzenia (obserwowania, podglądania) lub naruszania jego rzeczy lub korespondencji.

Wytworzone poczucie zagrożenia musi jednak być uzasadnione, a zatem poparte obiektywnym przekonaniem, że każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie.

Przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. ma charakter umyślny, przy czym część znamion musi być objęta zamiarem bezpośrednim (uporczywe nękanie pokrzywdzonego), część jednak może być objęta bądź zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym (wzbudzenie u pokrzywdzonego poczucia zagrożenia lub istotnego naruszenia jego prywatności) – wyrok SO

w Szczecinie z 04.03.2013 r. (IV Ka 1795/12, Legalis).

W przedmiotowej sprawie wina oskarżonego i okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości.

Linia obrony oskarżonego sprowadzała się do twierdzenia, że układ czy spisek w Z. (...), do którego rzekomo przynależć miała pokrzywdzona J. F., a także inni pracownicy (między innymi świadcowie A. R. czy K. F.), został zainicjowany tylko i wyłącznie aby pozbawić jego osobę zatrudnienia. W. R., zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a także stanowczo zaprzeczał aby w jakiegokolwiek formie miał nękać pokrzywdzoną. Mężczyzna twierdził bowiem, że to sama J. F. inicjowała z nim kontakt, a pisane przez niego wiadomości były jedynie odpowiedziami na wcześniej sformułowane przez pokrzywdzoną treści. Z kolei pisma oskarżonego wysyłane do różnorodnych organów państwowych, miały jedynie na celu dbanie o dobro pracowników oraz ujawnienie nieprawidłowości w Z. (...).

Linia obrony oskarżonego została całkowicie podważona w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, który kategorycznie wskazuje, iż przedmiotowa sprawa stanowi podręcznikowy przykład popełnienia przestępstwa stalkingu na szkodę J. F.. Pokrzywdzona złożyła obszernie zeznania, poparte stosownym, skrupulatnie zebrany materiałem w postaci: historii połączeń, transkrypcji rozmowy, wiadomości: sms, e-mail, a także z aplikacji Messenger oraz nagrania przebiegu rozmowy w czasie pracy w siedzibie Z. (...). Zeznania pokrzywdzonej były konsekwentne i rzetelne. Znalazły także potwierdzenie w zeznaniach licznych świadków zawnioskowanych do przesłuchania przez Prokuratora w akcie oskarżenia.

Z powyższych dowodów wynika, że po zerwaniu związku pokrzywdzonej z oskarżonym około czerwca 2019 roku, w okresie od bliżej nieokreślonego dnia 2019 roku do 27 kwietnia 2020 roku W. R. nieustannie uporczywie nękał J. F. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonej, wysyłał do niej wiadomości sms, e-mailowe i za

pośrednictwem aplikacji Messenger, informował pokrzywdzoną o obserwowaniu jej osoby i kontrolowaniu jej, kierował wobec niej wyzwiska i słowa obelżywe, a także kierował wobec niej groźby zwolnienia z pracy lub przeniesienia na niższe stanowisko, groźby zaszkodzenia pokrzywdzonej i jej bliskim oraz groźby upublicznienia na poczcie pracowniczej intymnych zdjęć pokrzywdzonej.

Wbrew twierdzeniom oskarżonego pokrzywdzona wielokrotnie informowała go, że nie życzy sobie, aby kontaktował się z nią w jakiegokolwiek formie. Owszem niekiedy odpisywała na wiadomości czy odbierała telefony, ale tylko i wyłącznie ze strachu przed nim, bowiem nadal pozostawała w zależności służbowej, łączącej ją z W. R.. J. F. wykonywała stale pracę na podległym oskarżonemu stanowisku. Odpisując na wiadomości czy odbierając telefon liczyła, że uspokoi to choć na pewien czas oskarżonego. Obawiała się również utraty pracy, gdyż jak wielokrotnie zapewniał ją W. R., był on w stanie doprowadzić do rozwiązania stosunku pracy łączącego pokrzywdzoną z Z. (...).

Z zeznań pokrzywdzonej, jej sąsiadki, a także pracowników Z. (...) niepodważalnie wynika, że zachowania oskarżonego silnie stresowało pokrzywdzoną, która czuła się przez długi czas bezsilna i bezradna. Kobieta w listopadzie 2019 r. miała zapalenie żołądka oraz dwunastnicy, zaś wiosną 2020 r. przebywała na kilku zwolnieniach lekarskich. Niewykluczone, że dolegliwości te miały podłoże w stresie jakiego doświadczyła. Kobieta, po zakończeniu okresów rekonwalescencji, nie chciała wracać do pracy, w której jej przełożonym nadal pozostawał oskarżony.

Współpracownicy zaobserwowali zmiany w jej zachowaniu oraz stanie zdrowia – stroniła od kontaktu, bardzo schudła, była smutna, miała zapłakane oczy. Działania W. R. wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i w istotny sposób naruszyły jej prywatność.

Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, że oskarżony swoim napastliwym, naprzykrzającym się postępowaniem, zarówno przy użyciu telefonu, komputera, jak również podejmując próby

osobistego kontaktu, prześladował J. F., powodując jej udręczenie. Oskarżony ignorował jednoznaczne prośby pokrzywdzonej o zaprzestanie swoich działań, nie widząc w swoim zachowaniu niczego złego. Działania oskarżonego doprowadziły u pokrzywdzonej do poczucia osaczenia, obawy o eskalację jego zachowań, szczególnie wobec kierowanych przez W. R. gróźb pozbawienia pracy, gróźb udostępnienia jej intymnych zdjęć na forum pracowniczym oraz wyzwisk kierowanych pod jej adresem. W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy poczucie zagrożenia u pokrzywdzonej było w pełni uzasadnione, bowiem każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 190a § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. R.	1	1	<p>Sąd uznał oskarżonego W. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego ustawowe znamiona czynu z art. 190a § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu skazuje go i wymierza mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wymiary kary, określonymi w art. 53 k.k. uwzględniając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wysokość ustawowego zagrożenia czynu z art. 190a § 1 k.k. – kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8; 2. znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, na który składa się: naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest poczucie bezpieczeństwa, stojącego wysoko w hierarchii dóbr chronionych prawem; 3. znaczny stopień winy oskarżonego, który umyślnie popełnił zarzucane mu czyny; 4. długotrwałość działania oskarżonego; 5. działanie umyślnie z zamiarem bezpośrednim;

			<p>6. wykorzystanie zależności służbowej;</p> <p>7. brak uprzedniej karalności;</p> <p>8. potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa: wyrobienie przekonania o nieuchronności sankcji, ugruntowanie poczucia obowiązywania określonych norm i wartości oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego prawa, a także uświadomienie społeczeństwu, że przestępstwa przeciwko mieniu spotykają się z ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości;</p> <p>9. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego: wymierzona kara uświadomi mu fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych, a przez dolegliwość, jaka łączy się z jej wykonaniem, stanowić będzie na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo.</p>
W. R.	2	1	Na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

Mając na uwadze fakt, iż oskarżony w chwili popełnienia przypisanych mu czynów był osobą niekaraną, a wymiar orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności nie przekracza roku, Sąd zdecydował jednocześnie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do niego.

Stosownie do treści art. 69 § 1 i 2 k.k. można warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

W ocenie Sądu sposób życia oskarżonego, jego warunki osobiste (stałe miejsce zamieszkania, prowadzenie własnej działalności gospodarczej oraz uprzednia niekaralność)

			<p>przemawiają za warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat tytułem próby.</p> <p>Zdaniem Sądu możliwe będzie osiągnięcie celów kary bez skazania oskarżonego na karę pozbawienia wolności, bowiem taka jej postać również zapobiegnie jego powrotowi do przestępczości. Okres próby w ocenie Sądu pozwoli na ocenę postawy oskarżonego, jak również na pogłębioną obserwację w zakresie przestrzegania przez niego porządku prawnego. Kara ta może pozytywnie wpłynąć na oskarżonego. Jednocześnie powinna ona skłonić go do przestrzegania porządku prawnego, a zwłaszcza do powstrzymania się od popełnienia następnego czynu zabronionego. W takim bowiem przypadku Sąd mógłby, a w niektórych okolicznościach zobligowany byłby do zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności.</p>
W. R.	3	1	<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a k.k. w zw. z art. 72 § 1a k.k. zawieszając karę pozbawienia wolności zobowiązano oskarżonego W. R. w okresie próby do powstrzymywania się od kontaktowania się w</p>

			<p>jakiegokolwiek formie z J. F. na odległość mniejszą niż 100 metrów.</p> <p>W ocenie Sądu zakaz ten będzie w niniejszej sprawie niezbędny, gdyż przyczyni się do ochrony praw pokrzywdzonej, która jasno zadeklarowała niechęć do utrzymywania z oskarżonym jakichkolwiek kontaktów.</p>
W. R.	4	1	<p>Na podstawie art. 56 § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego W. R. na rzecz pokrzywdzonej J. F. kwotę 5000 złotych zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Sąd doszedł do przekonania, że tak określona kwota pozostaje adekwatna do stopnia poniesionej krzywdy. Nadto będzie ekonomicznie odczuwalna, co pozwoli złagodzić cierpienia pokrzywdzonej i towarzyszące im ujemne następstwa w sferze psychicznej. Zdaniem Sądu wskazana kwota spełni tym samym funkcję kompensacyjną i stanowić będzie przybliżony ekwiwalent poniesionych szkód niemajątkowych.</p> <p>Sąd nie przychylił się do wnioskowanej kwoty przez pokrzywdzoną w wymiarze 15 000 złotych z tego względu, iż nie był w stanie poczynić ustaleń w tym zakresie na podstawie</p>

			<p>złożonych dokumentów przez wyżej wymienioną. Rodziło to znaczne trudności w określeniu sumy zadośćuczynienia. Wskazać w tym miejscu należy, że jeżeli orzeczony obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie stanowi pełnego zadośćuczynienia, pokrzywdzeni mogą dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym (art. 415 § 2 k.p.k.).</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. R.	5	1	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono na rzecz J. F. od oskarżonego W. R. kwotę 5112 złotych tytułem zwrotu kosztów poniesionych tytułem ustanowienia pełnomocnika. Zdaniem Sądu oskarżony będzie w stanie zrekompensować konieczność poniesienia wyżej wskazanych kosztów przez pokrzywdzoną.</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych</p>			

<p>częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>1.Koszty procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego z kosztów postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Niniejsze postępowanie nie pociągnęło za sobą konieczności uiszczenia znacznych kosztów. Sąd w tym wypadku również wziął pod uwagę, iż wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej orzeczono zadośćuczynienie za doznaną krzywdę oraz koszty poniesione tytułem ustanowienia pełnomocnika, dlatego dodatkowe zobowiązanie wyżej wymienionego do uiszczenia kosztów postępowania, byłoby zupełnie niecelowe.</p>
<p>1.Podpis</p>	